

СВОБОДА

LIBERTY

ЧАСОПИСЬ ДЛЯ РУССКОГО НАРОДА ВЪ АМЕРИЦѢ И ОРГАНЪ „РУССКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА“.

Рѳкъ IV.

Мт. Кармель, Па. Четвергъ 10-го Вересня 1896.

Число 37.

Календарь.

Срессня

Ч.	Усыя. Юана Кр. (пѳетъ)
П.	Александра
С.	Полож. Пова пр. Богор.
Н.	16. по СОН Начло лнд.
П.	Мамапта. Юана пости.
В.	Лвтима Токтисста
С.	Вавила. Мойсея прор.

Звѣстѣ.

Водъ Редакціи. — Справки „Союза“ — оля робѳтника. — Вѣсти зъ Америки. — Вѣсти зъ Канады. — Вѣсти зъ края. — Новѣлки. — Справки робѳтнич. — Кренка лтства. — Фейлгоуб: Господарь и слуга. — Казака про мудрога Петра и дурного Ивана. — Оголошеша.

Водъ Редакціи.

Если хто зъ чтателѣвъ нашихъ не достане въ свой дѣст „Свободы“, най заразъ пишше до насъ, а мы вже выпускаемо, котра почта винна, чп у насъ, чи тамъ, не читатель „Свободы“ водъирае. Просимо такожъ показати намъ точнй и частнй вѣсти про жите нашихъ Рунѳѳовъ, але только часту правду. Вконци просимо о надемылане предплати.

Звертаемо увагу на ад-вертайзментъ правительства Канадѣйского: Free Homes-leads!

СПРАВЫ „СОЮЗА“.

Выдѣль „Союза“ подіае до вѣдомости вѣмъ членамъ и тымъ, що хотять вступити до „Р. Н. Союза“, шо „Декларация“, котру мае выповняти каждый ново-вступающій членъ, и „Грамота членска“ — иосвѣдчене принадлежности его до „Союза“ вже суть готовы. Можна ихъ достати у секретаря „Союза“. Зазначуемъ, шо водъ теперъ прійме ся до „Р. Н. С.“ лишь той, хто выповнить тоту „Декларацию“ и зашле ю секретареву „Союза“. Той, шо хотять вступити до „Союза“,

най заразъ зголосить ся до секретаря: Rev. N. Stefanowicz, 715. Carson str. S. S. Pittsburg, Pa. — Вышлемо за дармо.

Иванъ Глова
предсѣдатель.
М. Стефановичъ
секретарь.

До всѣхъ членѳвъ „Русского Народного Союза“.

Всѣхъ пп. секретарѳвъ братствъ, валежачихъ до нашего товариства „Союзъ“, прошу отелмъ выповняти якъ найточнѣйше „декларацию“, высланй головн. секретаремъ тымъ днями до всѣхъ братствъ. Зъ огляду однакъ, шо сегорѳчна конвенция ухвалюла дати выпечатати „трамоты“, котры мае розослати се каждому членови яко доказъ его забезпечена въ „Р. Н. С.“ на випадокъ смерти, калѳцтва и неспособности до працѣ, а у мене нема подъ рукою тыхъ дачъ, котры мають бути выписанй въ грамотѣ, для того прошу всѣхъ пп. секретарѳвъ и всѣхъ членѳвъ о слѣдуюче:

На особнѳмъ водъ „декларации“ паперѳи прошу выписати о кождѳмъ старѳмъ членѳ „Р. Н. С.“.

- 1) Имя и прозвище его.
 - 2) Зъ водки родомъ (край, село, повѣтъ).
 - 3) Де мешкае теперь (яка улщя, номеръ дому).
 - 4) При якѳй работѣ занятый.
 - 5) Кѳлько лѣтъ мае.
 - 6) Самотный чи женатый.
 - 7) Кому запише помертне.
- Тыхъ 7 точокъ при кождѳмъ членѳи прошу выповняти якъ найскорше и заслати головн. секретарови „Союза“. По одержаню тыхъ информаций Выдѣль „Союза“ надѳшле кождому членови „трамоту“ повышшу. Роблю уважными пп. се-

кретарѳмъ, шо задля непо-рядку, якій они наносятъ Выдѣловъ „Союза“ свою небалостію, не можна пиколп въ часъ оголосити справозданя касового и въ загалѣ прійти до разумного дѣловодства, якого бажала собѣ сегорѳчна конвенция.

Вже выдрукованй статуты „Союза“. Можна ихъ достати у секретаря „Союза“: **Rev. N. Stefanowicz, 715 Carson Str. S. S. PITTSBURG, PA.**

Справоздане касове за мѣ-сяць Августъ 1896.

Зъ Шенандоа, Па.	
Чл. Онущакъ Ант.	\$10.00
„ Морохъ Якимъ	3.00
„ Куриля Герас.	5.00
„ Косаръ Кипр.	7.00
Зъ Olyphant, Pa.	
Чл. Телеть Григ.	3.00
„ Палюхъ Вас.	1.00
Чл. Роздѣльскій Гр.	2.00
Зъ Irwin, Pa.	
Чл. Горещакъ Ив.	2.00
Зъ Edwardsdale, Pa.	
Чл. Кундратъ Сим.	3.00
Зъ Cross Fork, Pa.	
Чл. Билло Дмит.	2.00
Зъ Old Forge, Pa.	
Чл. Камѣньскій Пет.	2.00
„ Яскѣвка Павло	1.50
„ Гойсакъ Петро	2.00
Члены зъ Jersey City, N. J.	25.50
Братство св. Иоанна Крес. зъ Olyphant, Pa.	45.00
Бр. св. Володимиръ зъ McAdoo, Pa.	58.50
Бр. св. Кирилъ и Методія зъ Mayfield, Pa.	13.50
Бр. св. АА. Петра и Павла зъ Mt. Carmel, Pa.	12.00
Бр. св. Дмитрій зъ Mt. Carmel, Pa.	20.00
Бр. св. О. Николая зъ Centralia, Pa.	8.00
Бр. св. Арх. Михаила зъ Elmira, N. Y.	11.00

Бр. св. Пресв. Дѣвы зъ St. Clair, Pa. 12.00
Разомъ 249.50

Юрїй Хьялякъ
касиеръ „Союза“.

Приступили слѣдующі нові члены:

- | | |
|---------------------|-----|
| Зъ Mayfield, Pa. | |
| Число въ гол. кнѳз: | |
| 1. Павлякъ Стеф. | 432 |
| 2. Кѣхаръ Василь | 433 |
| 3. Ющакъ Иванъ | 433 |
| Зъ St. Clair, Pa. | |
| 4. Поповичъ Стеф. | 422 |
| 5. Шостякъ Андрей | 422 |
| Зъ Mt. Carmel, Pa. | |
| 6. Лашкодикъ Юрїй | 455 |
| Зъ Centralia, Pa. | |
| 7. Жидякъ Павло | 429 |
| Зъ McAdoo, Pa. | |
| 8. Ваханецъ Андрей | 392 |
| Зъ Cross Fork, Pa. | |
| 9. Билло Дмитрїй | 508 |

Доля робѳтника.

Цѣле жите робѳтника залежитъ водъ той крпхты грошей, котру въ день „пейды“ приноситъ до дому. Та платня есть одипокою корमितельною его и его родины. Велика платня вноситъ до дому вѣху, достатокъ, веселый пастрѳй, здоровле, выгоду, часопнсе и приемности. Мала платня наказуе обходити ся безъ много потрѣбныхъ рѣчей, пропагнє зъ дому выдатки на розривки; споводуе холодъ и хоробу, недоволене и колотнечу, говнѣ батька до сальону въ цѣлы затрути хробака, а навѣтъ наймолдшій дѣти до працѣ. Мала платня знаменуе безработе, а зъ нимъ же прибирае выгладъ опустошеша и смуты; хлопъ де може затрувае хробака, жена ходитъ, якъ не своя, анѣ дому, анѣ дѣ-

тей не догляне. Для тыхъ людей всяке жите устае, а почннаесе борба о жите, о звычайне петноване. — Та платня робѳтника являе ся, якъ добрый духъ на хвляю — иѳчого ен не може задер-жати въ дома. Ницѣ вѳвѳшла, завтра вже ен нема. Если навѣтъ водъ часу, до часу водложитъ ся щось до банку, то съ невностію прійде чорна година, безработе, чи хоробы и пѳжре всякй оцадностп.

Неразъ родичѣ, умираючи, оставляють дѣтямъ малу посѣлѳстє и де-що оцадностій, маленьку гѳтовку; збирали они цѣле жите, водъ усть собѣ воднимали, а прецѣ тай дѣти будутъ рѳвножє такими самими чорными робѳтниками; такъ само ихъ щасте и выгоды жита будутъ залежати водъ платнѣ въ дни „пейды“, такъ само зѳ зменшешемъ працѣ урве ся для нихъ жите и почне ся гѳрка борба о иштноване. Робѳтники зѳ поколѳня въ поколѳне суть, якъ люде киданй фылями моря, котрыхъ одипокою опорѳю есть хитке човно, усе мусѣять тремѣтѣи, шо фалѣ ен пожреть, и такъ цѣле ихъ жите есть нустымъ страхомъ и страшною борбою, котра провадитъ лишь до того, шо можуть довше на евонымъ слабѳмъ човнѣ удержатисє. Чижъ въ виду того можна говорити про выспу про-сѣшту, про науку, про спѳкойный добробытѣ? — Нѣ, робѳтникъи суть на то, шоць понихали колеса того воза, на котрѳмъ выбранй выгѳдно собѣ ѳздать! Руки шмъ пухнуть, мозгѳ тупѣе, а въ нагороду можутъ жита яко-такѳ — и нараджають ся панове, шоць робѳтникомѳ не забракло, якъ довго они суть потрѣбнй. Кто не потрѣбный — тратитъ платню и ковецѣ.

Теперь пытане, чи можливѳмъ есть працювати всѣмъ робѳтникамъ стало и побарати таку платню, котрабъ заповнила усь выгоды, опѳку и выховане для дѣтей и спѳкойну старѳстѣ?

Досвѣдчене учить, шо робѳтникѣ въ рѳжныхъ мѣсцяхъ, рѳжными способами, потрафитъ на якійсь часъ пѳднести собѣ платню. Але зѳ того корпетало только дуже мале число робѳтникомѳ и то не на довго. По певнѳмъ протягу часу опять платня спадала и зновъ мусѣля ен пѳднесити зѳ великимъ напруженемъ и стра-тою. — Безработе однакъ, помимо всякихъ старанъ, есть найбѳльшимъ нещас-темъ для робѳтника, а оно все зѳбѳльшасє, — людей безъ працѣ есть чымъ разѣ больше.

Платня робѳтника мае декотрой свойства, надѣ котрыхми треба-бы застановити ся. Передовѣмъ она не есть вымѣрена посля заслуги. Есть се очевиднымъ, бо робѳтникѣ, шо працювалъ въ своимъ заводѣ лѣта, достас нагло менше, иѳжъ передше достававъ, а прецѣ вѳнъ не робитъ менше, якъ передѣтымъ робивъ. Такъ само въ робѳтѣ на акордѣ за той самъ предметъ, рѳвно добре выкѳнченный, платять щѳразѣ менше. Такъ само, якъ чѳлолѳкѣ робитъ при машпнѣ: товару виробляе вѳнъ щѳ-разѣ больше; здавало-бы ся, шо выстарчитъ и на оплачене машпны, котра зуживасє дуже поволн, и на пѳднесене платнѣ — вѣ, платня упадае.

То шо робѳтникомѳи не доплачуютъ иде въ руки капиталисты — скѳлько однакъ мають робѳтникомѳи не доплатити — залежитъ водѣ обрахунку капиталисты, робѳтникѣ не мае ту голосу.

Кождый поодпнокій робѳтникѣ, котрого жите промшнас помѣжь домоь а фабрикѳю, а котрый въ недѣлю загляне только рано до церквы, а вечерѳмъ до сальону, дарма, шо бѣдѳкае ся, шоць заробивъ якъ най-больше; може чорно працювати, якъ мае роботу, може страйками выбѳржувати деякй пѳльгн, платня его однакъ буде постепенно сѳходла чпмъ разѣ низше, без-работе буде ему все забѳ-рало заощажденй грѳнѣ, а дѣти его все остануть не-певно долѣ робѳтниками.

Платня робѳтника не залежитъ такожъ водѣ злои, або доброп волѣ капиталисты, але залежитъ она водѣ положеша цѣлон клясы робѳтничѳю у всѣхъ краяхъ.

Если въ котрѳмъ краю есть богато людей безъ працѣ, обпнжають цѣну робѳтникамѣ. Особливо очевиднымъ то есть въ впрѳваджѳваню машпнѣ. Платня тогды мусѣть спадати, бо машпна позбавляе богато робѳтникомѣ мѣсця, а тѣ бѣдолахи ходять водѣ фабрики до фабрики и наймають ся до работы за яку не-будѣ цѣну. Если въ одѳмѣмъ краю робѳтники суть лѣшнє плат-ный, въ другѳмъ гѳрше, то фабрики въ краю дорозпного робѳтника будутъ оплачоватисє только дѳти, пока будутъ моглн продавати свои товары зѳ добрымъ зыкомѣ. Однако въ нинѣшнихъ часахъ той найбѳльше продае, хто продае найтанше, одже фабрики, котры zatrudняють дорозпного робѳтника, мусѣють, шоць моглн утрянатисє, спускати цѣну свогѳго товару, а тымъ самымъ и врывати платню робѳтникомѳи. Американскому робѳтникомѳи шкѳдитъ мѣжь иными и Япония, котра

(Продовжене на другой сторѳнѣ.)

ГОСПОДАРЕ И СЛУГА.

ОПОВѢДАНЪЕ ГР. ЛЬВА Н. ТОЛСТОГО.

(Дальше).

Переѳхавши такъ минутъ десять, Петро обернулъ ся и щось прокрывавъ. Нѣ Василь Андрѣичъ, нѣ Микита не чули водѣ вѣтру, але здогадались, шо вони приѳхали до скруту. Справдѣ, Петро повернулъ на право, и вѣтеръ, шо дувъ у бѳкъ, зновъ ставъ на встрѣчу, и праворучъ, крозь снѣгъ, завидѣлось, щось чорне. То буть корчкы на скрутѣ.

— Ну, зѣ Богомъ!
— Спасибѳгъ Петро!
— Буря и потѣма небо криве, — иркрячивъ Петро и окрывъ ся.
— Видишь, вѣршѳтворецѣ якій, — проговѳривъ Василь Андрѣичъ и трѳнулъ вѣжками.
— Молодець гарный, мужикъ справдѣйный, — сказавъ Микита.

Пѳхали дальше. Микита обгорнувшись и втѳснувши голову въ плечи такъ, шо не велика борода его облягала ему шпо, сидѣвъ мѳвчки, старалочнє не втратити тѣпла, шо набравъ ся его въ компанѣ за часмъ. Передѣ собою вѳнъ бачивъ простѣй лѳнѣй оглобель, шо безнастанно обманывали его и выдавались ему бѳгою доро-гою, гѳйдаючій ся задѣ коня зѣ закидываемъ въ одну сторону, пѳдвзанымъ вузломъ, хвостомъ и дальше, въ передѣ, высокой каблукъ и хитя-ючу ся голову и шпо коня зѣ розкуйѳвданюю гривѳю. Зрѣдка ему попадались въ очи вѣхи,

такъ шо вѳнъ знавъ, шо ѳхали до теперъ по до-ровѣ и ему робити було нѳчого.
Василь Андрѣичъ понапавъ, оставляючи ко-неви самому держатисє дорога, але Лиснй, не глядячи на се, шо водѳхнуувъ у селѣ, бѣгъ не-радо и мѳвъ то звертавъ зѣ дороги, такъ шо Василь Андрѣичъ кѳлька разѳвъ справлявъ его.

„Ось праворучъ одна вѣха, ось друга, ось и третя — чпсливъ Василь Андрѣичъ, — а ось въ передѣ и лѣсъ“, — подумавъ вѳнъ, вдивляючнсь въ якійсь предметъ, шо чорнѣвъ ся передѣ нимъ. Але се, шо ему выдалось лѣсомъ, бувъ лишь сѣ корчъ. Корчъ переѳхали, переѳхали ще сяжнѣвъ двацѣять, четвертоп вѣхи не було и лѣса не было.

„Заразъ лѣсъ мусѣтъ бути“, — думавъ Ва-силь Андрѣичъ и, пѳдохоченный гѳрѳвкою и чаемъ, безъ ушнцу вѳрочавъ вѣжками, и покѳрпнва, добра скѳтина слухала и бѣгла то крокомъ, то невеликимъ чваломъ туды, куды еѣ посылали, хочъ и знала, шо еѣ посылають зѳвѣмъ не ту-ды, куды треба. Перейшло минутъ десять, лѣса все такъ не было.

— А мабутъ мы зновъ збили ся! — сказавъ Василь Андрѣичъ, здержуючи коня.
Микита мѳвчки вылѣзъ зѣ саней и, придер-жуючи свой кафтанъ, шо липъ до него посля вѣтру, то водѳторгавъ ся и спадавъ зѣ него, пѳ-шѳвъ лазити по снѣгу; пѳшѳвъ въ одну сторону, пѳшѳвъ въ другую. Разѳвъ три вѳнъ скрываетъ ся зѳвѣмъ зѣ очей. Вконци вернулъ ся и взявъ вѣжки зѣ рукъ Василь Андрѣича.
— Въ право ѳхати треба, — сказавъ вѳнъ строго и рѣшучо, повертаючи коня.
— Ну, въ право, такъ въ право маршь, —

промовивъ Василь Андрѣичъ, водѳдавъ вѣжки и засунувъ промерзлй руки въ рукавы. — Хочъ бы назадѣ въ Грипкинѳю выѳхати, — сказавъ вѳнъ.

Микита не одѳбчавъ.
— Ну, друже ты мѳй, поквапъ ся, — крпк-нулъ вѳнъ на коня, але конѣ, байдужий на во-рухане вѣжѳкъ, шпѳвъ лѳше крокомъ. Снѣгъ бувъ мѣсцями по кѳлѣна, и санѣи порывисто пѳд-скакували за кождымъ движешемъ коня.

Микита добувъ батѳгъ, шо стѳрчавъ на це-редѣ, и стигнулъ. Такъ проѳхали минутъ пять. Було такъ темно и такъ курило зверху и здолу, шо каблука иногда не было видко. Санѣи, здава-лось, иногда стояли на мѣсци, и поле бѣгло назадѣ. Зновъ конѣ наразѣ остановивъ ся, оче-видно, чуючи щось недобре передѣ собою. Ми-кита зновъ легко выскочивъ, кинувъ вѣжки, и пѳшѳвъ передѣ коня, шоцьи подвигнѣсь, чо-го вѳнъ остановивъ ся; але лишь шо вѳнъ хотѣвъ ступити крокъ передѣ конемъ, якъ ноги его по-ховзнулись и вѳнъ покотнѣвъ ся пѳдѣ якусь кручу.

— Тпру, тпру, тпру, — говоривъ вѳнъ собѣ надуючи и стараючиє остановитисє, але не мѳгъ удержатисє и остановивъ ся ажъ тѣдѣ, коли вѣ-завъ ся ногамъ въ нанесену у долѣ яруги товѳту перетву снѣгу.

Наивысшій зѣ краю кручѣ снѣжный горбокъ, розтѳрежѳнный упадкомъ Микиты, пасыпавъ ся на него и засыпавъ ему снѣгу за ковиѳръ.

— Що се ты! — зѣ докорѳмъ промовивъ Ми-кита, звертаючнсь до горбка и до яруги и вы-трясаячи снѣгъ зѣ ковиѳра.

— Микито, рей Микито! — кричавъ Василь Андрѣичъ зверху. Але Микита не водѳкликавъ ся

ему. Ему нѣколи було, вѳнъ стрѣнѳувавъ ся, по-томъ глядѣвъ бѳгѳга, котрый выпустивъ, колп скотнѣвъ ся пѳдѣ кручу. Найшѳвнп батѳгъ, вѳнъ полѣзъ було просто назадѣ, де скотнѣвъ ся; але вылѣтити не було спромоги, вѳнъ скотнѣвъ ся зновъ, такъ шо мусѣвъ бувъ ншѳмъ пѳти глѳда-ти выходу на верхи. Сяжнѣвъ на три водѣ того мѣсця, де слѣдъ було бути коневн. Коня и саней вѳнъ не бачивъ: але, шо вѳнъ шпѳвъ супроти вѣтру, вѳнъ чернѣе, чпмъ побачивъ ихъ, по-чувъ крпкъ Василь Андрѣича и ржане Лисѳго, шо кликали его.

— Йду, йду. Чо-го хочешъ? — промовивъ вѳнъ.

Ажъ тогдѣ, колп вже зѳвѣмъ дошпѳвъ до саней, вѳнъ побачивъ коня и Василь Андрѣича, шо стоявъ коло нихъ, и выдавалсь илѳтомъ.

— Куды, до чорта, запрогнастѣвъ ся? Назадѣ ѳхати треба. Хочъ въ Грипкинѳю вернемосѣ. — сердито ставъ говорѳвувати Микитѣ господарь.

— Я радый, шо вернулъ ся, Василь Андрѣ-иче, та куды ѳхати-бы намъ? Тутъ яруга така, шо попадаи туды, и не выберешъ ся. Я туды за-свѣтивъ такъ, шо на силу добувъ ся.

— Щожъ, не стѳяти-жѣ тутки? Куди-небудѣ треба ѳхати, — сказавъ Василь Андрѣичъ.

Микита нѣчого не одѳбчавъ. Вѳнъ сѣвъ на санѣи задомъ до вѣтру, роззувъ ся и выгрѣсє снѣгъ, шо набавъ ся ему въ чѳботы и, доставши соломы, старанно заткавъ шею зѣ влутра дѣру въ лѳвомъ чѳботѣ.

Василь Андрѣичъ мѳвчавъ, мѳвъ-бы поли-щивъ теперъ уже все Микитѣ. Перезувнѣсь Микита закопавъ ноги въ санѣи, надѣвъ зновъ рукавицѣ, взявъ вѣжки и повернулъ коня вздѳжъ



(Продолжение со стороны первой)

своими дешёвыми, а добрыми продуктами закидусе вже паніѣ Америку.

Словом, — робѣтникъ зѣ своею сілою до працѣ, представляе ся на ринку цѣлого свѣта, якъ фармеръ, котрый привозитъ картоплѣ (кромплѣ) на торгъ ближайшого мѣсточка. Мало на ринку кромплѣвъ, то фармеръ сховае до кишѣвъ значу суму грошей; естъ кромплѣвъ богато, фармеръ подае якъ найнижшю суму, щобъ лиш ихъ спродати.

За помѣчу повысиныхъ прѣмѣрѣвъ старались ся выказати, якъ блуднымъ естъ понятие, особливо у богато нашихъ робѣтниківѣ, котрі думаютъ, що черезъ дбане о свое власне п о ласку босса — зумѣють собѣ и для свѣт родины забезпечити певне и выгодне житє. Интересы вѣсхъ робѣтниківъ такъ суть нерозрывно зѣ собою злучені, що платги робѣтника въ Японіи вѣдбивае ся на насъ, а що спровадило бѣду въ Европѣ, муситъ и насъ похнути въ бѣду и нужду.

Зѣ того выходитъ, що робѣтникъ, если хоче поправити свое истнованє, повиненъ надѣ тымъ працювати вѣспѣльно зѣ вѣми робѣтниками, яко кляса робѣтничка вѣсхъ кравьѣ, а не яко подданокіи чолвѣкъ.

Для того на особливну увагу робѣтника заслууге рухъ робѣтничїй вѣсхъ народовѣ. Для-того повинні вѣсхъ робѣтники, безъ взгляду на работу при якѣи працюють, лучити ся въ униѣ и старати ся брати живу участь въ руху политичномъ по цѣломъ свѣтѣ — а тогда вѣдъ ихъ силы и солидарности и свѣдомости цѣлп буде залежатп и ихъ будучность.

КАЛЕНДАРЬ „СОЕДИНЕНІЯ“ на рѣкъ 1897

друкуе ся вже въ редакціи „А. Р. Вѣстника“. — Будуть тамъ образки, повѣсти, поэзіи и цѣкавай другї рѣчи, якъ продовжене статей зѣ тамтого року и т. пн. Вѣсхъ члены „Соединенія“ достануть даромъ „Календарь“, яко дарунокъ на Рождество Христове.

ВѢСТИ ЗѢ АМЕРИКИ.

Дописъ „Свободы“.

Jersey City, N. J. August 29. 1896.

Прїйшовши вчера на Ellis Island, я навѣтъ не познавъ Гр. Козака, про которо була вже згадка въ „Свободѣ“. Вѣнъ бувъ перебрапыи вже по „панскп“ и вычесаный файно — а на грудяхъ у него висѣлъ войсковый медалъ. Жѣнка и дѣти такожь переодѣлись въ панске шмате, котре сколектували для нихъ тутешній Русины, кромѣ \$8 въ готовыхъ гропахъ. Мимо того всего однакъ не были они зовеѣмъ вдоволенї; имъ прикрилось страшно безъ работы. „На чолвѣкъ, каже — то ще хоч чолвѣкъ бульбу обскрѣбавъ, або де-що, тай шифъ шповъ въ черевъты, то не такъ прикро було — а тутъ сиди дурнѣсенко и Панъ Богъ знае доки“. На щастє судьба ихъ вже рѣшена.

Посредствомъ газеты „World“ зѣбрано разомъ \$114 на родину Гр. Козака и вѣдоселано на кораблі зѣ Mallory line о 3 пополудни до Galveston, Texas. Зѣдѣтамъ поѣде вѣнъ на 140 акрову фарму зѣ будинками, котру подѣ дуже добрыми условіями вѣдступивъ ему Mr. Mc Auliffe, адвокатъ зѣ Greenwich, въ Connecticut. Фарма ся лежить въ Texas, La Platte County, недалеко Clarksville. Старшї будуть робити на фармѣ, а дѣти до школы ходити. Я лишивъ имъ свою адресу, та просивъ написати децо.

Неветигла скѣнчнтьсь бѣда зѣ одною нашою родиною, а вже другїи мученики прѣѣхали. Е се Федоръ Рогачъ зѣ жѣнкою и двоима дѣтьми — одному 8, другому рѣкъ. Вѣнъ зѣ того самого села Ивана, коло Залѣщкѣ, зѣ котрого вже поѣхало 5 родинъ до Galveston въ Texas. Мавъ ѣхати разомъ зѣ ними, але зади пашпорту спѣзничъ ся. Теперь е пашпортъ въ него (до Канады), swiadectwo gimnie и метрика, въ заралѣ всїи можливїи и не можливїи документи, але гроша нема на дальшу дорогу, въ настѣдокъ чого власти заардрили его на депортацию. Прибувъ вѣнъ бременскимъ кораблемъ Н. Н. Meier 27. августа; шифкарту купувалъ у фирмы „Kagesch &

Stotzky“ и заплятивъ за ню не менше ни больше лишъ 230 злр. Прочї 60 злр., котрїи мавъ зѣ собою при вѣдѣдѣ зѣ дому, выдавъ на желѣзничѣ. Прибувши до Временъ и довѣдавшисъ, что тыхъ грошей не выстарчить ему до Texas, анѣ до Канады, хотѣвъ вѣнъ вертатисъ до Галличины, але въ офисѣ сказали ему, що теперь треба ему 300 злр., щобы вернутисъ до краю; а коли жѣнка такожь хотѣла конечно вертатисъ до краю и плакала дуже, то панове радилъ сѣ, щобы ся повѣсилъ а (sic)... Вѣдъ Федора Рогача довѣдавъ я про пменомъ тыхъ, що поѣхали попередъ него. Були се: Василь Гарбузъ зѣ жѣнкою и 4 дѣтьми, Лесь Гарбузъ зѣ ж. и 3 д., Иванъ Юрчакъ зѣ ж. и 4 д., Федоръ Гашико зѣ ж. и 2 д., Иванъ Филпповскїй зѣ ж. и 3 д. и Иванъ Юрчиншъ зѣ ж. и 4 д., всего люде молодї, здоровїи и зѣ того самого села. Вѣсхъ они поѣхали на тую вѣсть, що „окренъ дарованный“, та що въ Texas достануть по 200—250 моргѣвъ землѣ и кромѣ того лѣса.

Газета „World“ збирае дальшїи пожертвованя на родину Федора Рогача и хоче еи такожь где на фарму послати. Варта, щобы и зѣ нашихъ людей хто жертвовалъ.

Адреса: „World“ Pulitzer Building, New York City.

Такъ какъ теперь справа стоить, то згадансго Ф. Рогача зади его молодости и нечисленности родины, може удасть ся якъ выдѣстатп, але что буде якъ чымъ разъ частѣйше зачнуть тутъ приходить не только одѣгїи по краевому, але и безъ цента нашїи люде?...

ВѢСТИ ЗѢ КАНАДЫ.

Единъ 23. Августа 1896.

СЛАВА ИСУСУ ХРИСТУ!

Передъ вѣсхъмъ дякую за благосклонну память о насѣ бѣднѣхъ початковѣхъ Канадїйскихъ колонистахъ. — У насъ въ Альбертѣ сего року естъ дуже краснє лѣто. Урожаѣ такъ хорошї, що я еще въ Галличинѣ такїхъ не бачивъ; цѣле лѣто перешадуютъ цѣлы дощѣ, однакъ въ работахъ намъ доконче не перешкаджаютъ, майже кождїи зѣ насъ повыхъ колонистѣвъ накосивъ

сѣбѣ доволѣ сѣна. Давнѣшїи колонисты рускїи повыжинали уже машинами частявно ячмѣнъ, а гдєкуда жнутъ уже пшеницѣ и жито. Выоралисьмо по троха прѣрип подѣ пшеницю, ячмѣнъ, овесъ и бульбу и задумумъ въ короткомъ часѣ братисъ до будовы стаенъ для нашпюи худобины. — Чувъ я, что мае приѣхати до Випнишегу свѣжїи транспортъ зѣ Рускими эмигрантами, котрїи маюотъ сѣсти въ „Lake Dauphin“, а зѣ ними якъ здае ся не приѣде Отецъ Остапъ Нижанковскїй — а жалъ не доувѣрени; осталисьмо еше якїисъ часъ спрѣтамп безъ церкви и безъ священника. Мы буилисьмо еше въ стапѣ выставити теперъ яку-таку каплицу и помешканє для священника, а инакнє що мы будемъ дѣлати такъ довгу зпму безъ церкви и безъ просвѣты. Нашїи дѣти растутъ здоровїи, а просвѣты не буде.

Мы сильно вдоволенї, что зѣ лїцко-галицкої господарки умкнулисьмо майже безнадѣйно въ далеку американо Канаду, а вѣдъ Господу Всевышнійи не дастъ намъ на той вѣльной землі загинути. Мало хто зѣ нашихъ людей не получилъ еще вѣдомости вѣдъ своей родины, однакъ я щастїи не маю помнє моихъ 8 лїстѣвъ до родины и т. д., не получилъ я еше жаднои вѣдомости, чи моихъ лїстѣвъ дорогий Лилики мои прїятель не выкрадають часомъ зѣ почты, може-бы то варто оголосити въ галицкихъ часописахъ, абы уряды почтовой въ Галличинѣ знали, кому мають выдавати чужїи лїсты. — Я емь родомъ зѣ Рѣчнцѣ почта Угновъ староство Рава Руска. — Мы вѣсхъ тутешнійи рускїи колонисты поздравляемъ вѣсхъ нашихъ рускїхъ братѣй въ цѣлѣхъ Сполуч. Державахъ, и Вамъ ВПочтенна Редакціо „Свободы“ засылаемъ сердечну подяку за ласкаве выслданє намъ своей часописи „Свободы“. Смии словнѣи кончу на теперь мой лїстѣ и жолаю частя въ працѣ для блага св. Руси, и прощу наименшу дописъ зѣ нашои Альберты въ своей часописи помѣстити.

Остаюсь съ почтѣнемъ

Нажайшїи слуга

Антонїй Савка

почта Единъ.

— Ты шождъ то робашъ? — спытавъ Василь Андреичъ.

— Вѣдпрѣгаю, шождъ ще робити? Не въ мойи силѣ, — мовъ бы звѣнячнсь, одѣтнвъ Микита.

— Хѣба-жь не выѣдемъ куда?

— Не выѣдемъ, только коня замучнмо. Таждъ вѣтъ, сердечный, не свѣи ставъ, — сказавъ Микита, вказуючи на покѣрно стоячого, на все ротого и тяжко дыхающого спидатнми и мокрыми боками коня. — Ночувати треба, — носторнвѣ вѣтъ, однакѣнсьенко такъ, мовъ бы збиралъ ся ночувати въ заѣднѣмъ домѣ, и ставъ розвѣзувати упряжь. Спрѣжки розкочились.

— А не замерзнемъ мы? — сказавъ Василь Андреичъ.

— Шождъ? И замерзнемъ, не вѣдмовннъ ея, — промовивъ Микита.

ВѢСТИ ИЗЪ СТАРОГО КРАЮ.

Дописъ зѣ Руси Галицкои.

18. августа 1896.

(Смигратиѣ вѣсти. — Ревїзїя податку водѣ землѣ. — Генералъ польскїхъ Имперїи тапнѣ про Полякоѣвъ американскїхъ. — Сѣймѣи выборы въ Сѣноку).

Допонною вѣстки поданїи въ послѣднѣмъ писемѣ, про эмиграцію бразилїеку. Показує ся, что головне правительство (урядѣ) Бразилїи такїи справдѣ заказали впускати галицкихъ хлопѣвъ на свою землю, бо за богато було имъ вже клопотѣвъ зѣ темнымъ пародомъ. Чотыри станы (штаты) Бразилїйскои републики провадитъ колонїзацію самостѣйно. Зѣ тыхъ чотырѣхъ штатѣвъ два такожь не хотѣтъ вже галицкихъ эмигрантѣвъ, а другїи два (Minas Geraes и Espirito Santo) ще и доси пускаютъ, если зѣобовязуть ся постѣпно замешкати въ тыхъ провинціяхъ. На агентѣвъ зайшли злїи часы и они не знаютъ, что зѣробити зѣ цѣлымъ транспортомъ эмигрантѣвъ. Удавали ся до правительства Парагваю, чи бы ихъ не прїняло и жадали вѣльного перевозу зѣ портового мѣста Montevideo до Asuncion. Парагвайцѣ не згодили ся на те посѣднє. За те пнша держава Урагвай прїняла и дѣе вѣльнїи транспортъ зѣльзпнцєю зѣ Montevideo. Посля wyboru насъ хлопашъ землю, або зарѣбокѣ. Такожь обѣщало и нпшїи польскїи, если колонїзація покаже ся для державы корнсною. — Теперь везуть нашихъ эмигрантѣвъ черезъ Угорщину (Венгрію) до австрїйского порту Фіюме, зѣ вѣдсїи до италїйского порту Анкона черезъ море, дальше Италїю на впоперекъ, вкѣнци зновъ шифномъ зѣ Неаполю черезъ великє море. Цѣкаво довѣдати ся, что оданъ агѣнтъ (Gergolet) такой поддуривъ Бразилїю и перевозѣтъ ѣи маїонѣцями черезъ Montevideo щось звѣжъ 50 эмигрантѣвъ, зѣлопуючи ихъ яко англїчанѣ. Мусѣвъ хитрый агѣнтъ певно и перобрати хлопѣвъ въ куцїи сурдаты та обстричи троха...

Товариство французске „Messageries maritimes“ зрѣ было умову зѣ урядомъ Канады и перевозѣтъ туда эмигрантѣвъ зѣ цѣлои Европы (старого краю) зѣ порту Венеція. За перевозѣтъ каже собѣ платити по 120 франковѣ (1 франкъ мас нашихъ 40 крѣйцарѣвъ) за голову. То е дуже таньо, а все для конкурентїи нѣмецкимъ илїфамъ въ Гамбурѣ и Времѣ. Тенеръ у насъ забираютъ ся до ревїзїи катастру доходу грунтового. Посля доходу, якїи де настановитъ комїсія водѣ морга землѣ, платити еи вѣдповѣднїи податокѣ. Такїи комїсія е шо 15 рокѣвъ, бо за якїисъ часъ може дохѣдъ зѣ якогѣсхъ грунту зѣболнннп сїа або и зменшити сїа. Кождїи, когую е кривда и вѣнъ гадає, що податокѣ водѣ грунту платити за великїи мае зголосити ся до половины септябра до той комїсії; кажучи зѣ учена: мас рекламувати. Въ комїсіи е 43 членѣвъ, зѣ того половнну выбраутъ сойма (рада краевїи послѣвъ), другу половнну назначило правительство (урядѣ цѣсарскїи). При томъ, якъ звычайно, хлопѣвъ рускїхъ и польскїхъ дуже скривдїли. На 48 членѣвъ е не менше п не больше якъ 34 обпарникѣвъ (панѣвъ-дѣдичѣвъ), зѣ того 5 расовыхъ графѣвъ. А хлопѣвъ е всего на всего трїи! Се мазурскїи посла Крамарчукъ и Поточекъ (оба вже зѣ панамп теперъ тримають) и рускїи хлопѣ (бувшїи послѣвъ) Йосифъ Гурвкѣ. Ихъ вѣсхъ трѣхъ выбраутъ сойма. Тїи трїи хлопы заступають пѣвтора мїліона дробнѣхъ властятѣлѣвъ грунту, отже оденъ на пѣтсѣть тысячъ! За те на кождыхъ 60 панѣвъ-дѣдичѣвъ сидитъ оданъ панъ въ той комїсіи! Правительство покликало 24 членѣвъ а больше ему нѣждъ илїа-хоцкому галицкому соймаи треба дивувати ся, що кривдїт дїтѣ хлопѣвъ. На тыхъ 24 и рускїи нѣшъ, 1 сойтинкѣ скарбовый, 5 стягачѣвъ податковѣхъ, 2 геометры, 1 секвестраторъ, 1 инспекторъ лѣсѣвъ и 2 гандлярѣ соли. Треба на голову вїасти, щобы тако выдумати! Цѣкава рѣчь: що секвестраторъ або гандлярѣ соли рѣвнумѣють ся до грунту? поминаючи вже тамтѣхъ, котрїи певно такї не богато розумѣвннїи. Зѣ такой комїсії нѣчо доброго для хлопѣвъ не выѣде. А правду кажучи, то хлопы всемо самїи винувати. Нехай-бы були не выбирали князѣвъ, графѣвъ, шляхтичѣвъ и вѣсхъ лїку шншу сволочъ на

трути. Але не прѣхали вони сго крокѣвъ, якъ вѣнъ зновъ сперъ ся. Передъ нимъ зновъ була друта.

Микита зновъ вѣдѣвъ и зновъ поповъ лизити по свѣгу. Доволѣ довго вѣнъ ходивъ. Вкѣнци появиъ ся зѣ противоположного боку, зѣ котрого и поповъ.

— Василь Андреиче, живїи? — крикнувъ вѣнъ.

— Тутъ, — вѣдкликнувъ ся Василь Андреичъ. — Ну что?

— Та не розберешъ нѣякъ, темно, яруги льдѣсѣ. Треба зновъ проти вѣтру ѣхати.

Зновъ поѣхали, зновъ ходивъ Микита падаючи по свѣгу, зновъ садивъ ся, зновъ надавъ и вѣдпослѣдѣ, засапавши ся, остановивъ ся у саней.

— Ну что? — спытавъ Василь Андреичъ.

— Та що, знемѣгъ ся я цѣлїи. Та ѣ конѣи задѣсѣ.

— Такъ шождъ робити?

— Пѣдождемо ще.

Микита зновъ поповъ и скоро вернувъ ся.

— Тримай за мною, — сказавъ вѣнъ, заходячи передъ конѣи.

Василь Андреичъ вже не повелѣвъ нѣчого, а потѣбно робивъ то, что мовѣвъ ему Микита.

— Сюды, за мною! — закричавъ Микита, вѣдходячи быстро въ право и хватаючи за вѣжки коня и направляючи его у свѣжну купу. Конѣи зновъ оперѣ ся, але потѣмъ рванувъсь, надѣбнось перескочити купу, але не вснѣвъ и усѣвъ вѣтъ по хомуть. — Вылѣзай! — закричавъ Микита на Василя Андреича, котрїи ще все сидѣвъ въ саняхъ, и подхвативши подѣ одну оглоблю, вѣсхъ тягнути санѣ до коня. — Тяженко, брате,

— звернувь ся вѣнъ до Лисого, — та шождъ дѣяти, понатужь ся! Но, но, не дуже, — крикнувъ вѣнъ, Конѣи рванувъсь разъ, другїи, але все таки не выбравъ и зновъ усѣвъ. Вѣнъ стрнхъ ухамп и нюхавъ свѣгъ, положивши голову на свѣгъ, мовъ бы щѣсъ роздумувалъ. — Шождъ, брате, такъ не гарно, — наставляе Микита Лисого. — Ну, же! — Зновъ Микита потягнувъ за оглоблю зѣ своего боку; Василь Андреичъ робивъ то само зѣ другого. Конѣи покругувъ головою, потѣмъ наразъ рванувъсь.

— Ну! но! не потопешъ, не бой ся, — кричавъ Микита.

Скожь, другїи, третїи, и навѣслѣдъ конѣи выбравъ ся зѣ свѣжнѣи купы и остановивъ ся, вѣажко дыхаючи и стрѣпнучнсь. Микита хотѣвъ вестп дальше, але Василь Андреичъ такъ задыхавъ ся въ своихъ двоухъ кожукахъ, що не мѣгъ ити и поваливъ ся на санѣ.

— Дай вѣдотхнутп, — сказавъ вѣнъ, — розпускаючи платѣкъ, котрымъ вѣнъ повязавъ у селѣ ковчѣръ кожуку.

— Тутъ нѣчого, ты лежи, — вѣдзовавъ ся Микита, — я проведу, — и зѣ Васильемъ Андреичемъ въ саняхъ провѣлъ коня за узду долѣ ще крокѣвъ десѣтъ и потѣмъ немного горѣ, и задержавъ ся.

Мѣсецѣ, на котромъ остановивъ ся Микита, було не въ долинѣ, де свѣгъ лишивъсь бы, але воно все таки почастїи было охоронене горбокѣмъ водѣ вѣтру. Були хлѣлѣ, коли за горбокѣмъ вѣтеръ мовъ бы то потрохи втѣхомнривъ ся, але се дѣлалось не довго и, мовъ то дятого, щобы надолжнтп той снѣжнѣи бурѣ налѣтала посля того зѣ удесятереною сілою и ще лютѣше рвала и

крутила. Такии подувъ вѣтру ударивъ въ ту хвилю, коли Василь Андреичъ вѣддыхавнсь, вѣлѣвъ зѣ саней и поѣдншовъ до Микиты, щобы поговорити о томъ, що дѣяти. Оба поневолѣ пригнулись и поѣждали говорити, поки переѣде лютѣсть подуву. Лисый такожь невдоволено опуекавъ уха и трясъ головою. Якъ лишъ трохи перейшовъ подувъ вѣтру, Микита, знявши рукавицѣ и засунувши ихъ за поясъ, подыхавъ у руки, ставъ вѣдвѣзувати зѣ каблукѣ поводы.

— Ты шождъ то робашъ? — спытавъ Василь Андреичъ.

— Вѣдпрѣгаю, шождъ ще робити? Не въ мойи силѣ, — мовъ бы звѣнячнсь, одѣтнвъ Микита.

— Хѣба-жь не выѣдемъ куда?

— Не выѣдемъ, только коня замучнмо. Таждъ вѣтъ, сердечный, не свѣи ставъ, — сказавъ Микита, вказуючи на покѣрно стоячого, на все ротого и тяжко дыхающого спидатнми и мокрыми боками коня. — Ночувати треба, — носторнвѣ вѣтъ, однакѣнсьенко такъ, мовъ бы збиралъ ся ночувати въ заѣднѣмъ домѣ, и ставъ розвѣзувати упряжь. Спрѣжки розкочились.

— А не замерзнемъ мы? — сказавъ Василь Андреичъ.

— Шождъ? И замерзнемъ, не вѣдмовннъ ея, — промовивъ Микита.

успокоѣтисъ, вѣнъ усѣвъ въ санѣ и почавъ добувати паншром и сѣрники.

Мѣждъ тымъ Микита розпрѣгавъ конѣи. Вѣтъ, розвѣзавъ снѣднїи и верхнїи ромѣнъ, розвѣзѣкавъ, зѣдѣмнвъ посторожки, вывернувъ каблукѣи, не перестаючи розмовлати зѣ конемъ, додавалъ ему вѣдваги.

— Ну, выходи, выходи, — мовивъ вѣнъ, выпроваджуючи его зѣ оглобелѣ. — Такъ, ось привяжемъ тебе тутки. Соломы подложу, та розховстаю, — говорнвъ вѣнъ и робивъ то, что говоривъ. — Перекуснншь, тобѣ все веселѣше буде.

Але Лисый, очевидно, не успокоивавъ ся словами Микиты и бувъ трѣвожнїи; вѣнъ переступавъ зѣ ноги на ногу, тнснувъ ся до саней, обертаючи за домъ до вѣтру, и теръ ся головою о рукавъ Микиты.

Мовъ бы лишъ длѣтого, щобы не вѣдмовнвп Микатѣ въ его гостнїи соломою, котру Микита подѣсунувъ ему подѣ ноздри, Лисый разъ порнвнсто схоннвъ клаптикъ соломы зѣ саней, але въ той-же хвилѣ рѣшнвѣ, что теперь дѣло не до соломы, кннувъ ея, и вѣтеръ митко рострѣпавъ солому, кѣрвалъ ея и засыпавъ свѣгомъ.

— Теперь примѣту*) внннмо, — сказавъ Микита и повернувъ санѣи лицемъ до вѣтру, и звязавши оглоблѣ ремемѣмъ, вѣсхъ поднпавъ ихъ горѣ и прїтянувъ до переду саней. — Отъ, якъ завѣсѣ насъ, добрїи люди но оглоблѣи увидятъ, — мовивъ Микита. — Такъ то старикп учили.

(Дальше буде).

*) Знать.

Василь Андреичу въ своихъ двоухъ кожукахъ было зовеѣмъ тепло, особливо посля того, якъ вѣтъ змучивъ ся у свѣжнѣи кунѣ; але морозъ перебѣгъ у него по спинѣ, коли вѣнъ зрозумѣвъ, что справдѣ треба ночувати тутки. Щобы

VI.

Василь Андреичъ въ своихъ двоухъ кожукахъ было зовеѣмъ тепло, особенно посля того, якъ вѣтъ змучивъ ся у свѣжнѣи кунѣ; але морозъ перебѣгъ у него по спинѣ, коли вѣнъ зрозумѣвъ, что справдѣ треба ночувати тутки. Щобы

послѣдь до сойма, але сво- ихъ свѣдомыхъ людей. Якъ хто собѣ постелѣвъ, такъ и спати мусить...

Генераль ордену польскыхъ Смартыхъстанцѣвъ ксьондзъ Смоликѣвскій бувавъ недавно въ пѣвнѣ- ной Америцѣ и теперь пи- савъ про тамошнихъ Поля- ковъ въ краковѣмъ пля- хонкѣмъ дневнику „Czas“. Вѣнъ пише зовѣтъ инакше, якъ ks. Dr. Tomasz Misicki (порѣвнай „Свобода“ ч. 30), а треба знати, що ks. Smo- likowski є велики поважный и дуже образованный чело- вѣкъ, не даромъ выбрали его Смартыхъстанцѣвъ найстар- шимъ. Оповѣдає, що „robo- zenie naszego kościoła w Ame- ryce jest bardzo dobre i nie możemy sobie niczego in- nego życzyć“. Въ Америцѣ епостерѣгъ велику релігій- ность, до вѣсхъ обрядѣвъ вѣдвѣствитъ ся прихильно и дуже сунокійно. Нѣчо не побачишъ такогъ хочъ бы и на публичныхъ мѣсцяхъ, що момло-бы обурати чувство релігійне. Оиц, Американцѣ, роблять то „z miłości dla wolności, która każe zostawiać każdemu zupełną swo- bodę“. Въ старѣмъ краю, кажэ дальше, свобода є лишъ для той партіи, що повзає на рачкыъ передъ урядомъ- правительствомъ. Люде на- шій полюбили Америку, але и вѣтчину любятъ. Американцѣ вѣдъ нѣкого не жа- дяють, щобы вырѣкавъ ся своего старого краю, рѣднои землѣ. Бо хто больше лю- битъ свою землю, той — кажуть они — є достойнѣй- шимъ Американцемъ. Ко- ничить такъ: „zał serce wsiska, kiedy się tam doręgo przeko- nuwa jak niesłusznie duchow- nejstwo polskie amerykańskie jest osadzone w Europie, gdzie wiedzą coś o nim z tego, co pisywali ks. Kajsiewicz i ks. Przewlocki o złych księ- żach, którzy wywołują nie- pokoję“. Про хлопѣвъ поль- скихъ въ Америцѣ выра- жає ся такожъ дуже при- хильно, хочъ и кажэ, що такъ межъ ксьондзамъ, якъ и хлопамъ злѣ люди є. Але де ихъ нема на землі? Ла- тивскій пробѣдъ зъ Mt. Carmel думає зовѣтъ про- тивно якъ ks. Смоликѣвскі, тому буде чувъ на него велику злобу. А нѣ нѣчо ему не зробити, бо сей велика фигура: генераль Смартыхъстанцѣвъ, куды ксьонд- зови Мисіцкому до него!...

Въ Сяноку вѣдбудуть ся выборы посла до львѣвско- го сойма краєвого. Польскій ксьондзъ и хлопъ-мазурѣи поставили своимъ спѣль- нымъ кандидатомъ латинско- го декана и пробода въ Римановѣ, кс. Каленеского. Характеристичне те, що ра- дикалы („Kurjer Lwowski“) такожъ его попррають, для- того паны починають троха рѣсомъ крутити. Про ру- скихъ хлопѣвъ, взалгѣ про Русинѣвъ въ Сяноцкѣмъ нѣ- чо не чувати, чи славляють своего кандидата, чи може де вже вымерль. А є тамъ ихъ доводѣ, пѣвъ повѣту. Тѣлько бѣда зъ тымъ, що тамъ роспанопили ся такъ званій „твердї“ Русины.

Она своєи мовы не учать ся, вѣтыдають ся говорити „по хлопски“, очима звер- тають до Россіи, зъ вѣдкп часомъ капне копѣйка-двѣ, тай тѣлько всего. Такъ було до недавна и зъ повѣтомъ Перемышль, ажъ прійшли радикалы, кинули ся агіту- вати межъ народомъ и зро- били повѣтъ найлѣпшимъ рускимъ повѣтомъ въ Гали- чинѣ. Кобы чимъ скорше вѣдъ зайшли до Сянока та

выкоренили ту нашу гнилъ, нешотрѣбну руску „аристо- крацію“.

И. П.

НОВИНКИ.

Война! Война! Война!

Початкуючий дипломать „Соединенія“ въ повѣвъ „Союзови“ войну. Его ма- ніфестъ бомбастичный хро- має такою недипломацією, такою пустою зараумѣлостію, што ажъ смѣхъ збирає, якъ могло „Соединеніє“ спустити въ плавъ, черезъ свою шпроку рѣку, такогъ слабого пливака. Чотыри тысячѣ войска за мною, кри- чить въ душі дипломать. А войско не дурне кричатъ за нимъ: хлѣба намъ, хлѣба — духового хлѣба — отее девиза ваша дипломате, а вѣдтакъ воюйте собѣ, намъ до того нѣчо! — Троха тер- пеливости О. Дипломате, а вѣдповѣдъ дѣстанете.

— О. Д-ръ Симеонъ Са- болобъ обнявъ руску гр. кат. парохію въ Cleveland, О. Дотеперѣшний парохъ О. Чурговичъ вѣдходить на дняхъ до старого краю.

— Въ Maufield, Pa. вѣд- буде ся 20. с. м. посвящене иконостаса. Иконостасъ сей прекрасныи робить п. Кри- ницкій, а докончивъ п. За- харяишъ, понеже въ послѣд- нѣй хвилѣ, коли работа была майже на выгѣпчению п. Криницкій тяжко захо- рѣвъ. Уже то вѣгдэ правды дѣти, громада руска въ Maufield, Pa. належить до найпершихъ громадъ. На- шимъ людямъ, якъ и. Шлян- та и др. подѣ проводомъ О. Т. Обухкевича удалосъ въ короткомъ часѣ выставити церковь, велику школу, а отъ теперь и иконостасъ. Честъ такой громадѣ!

— Зъ Японіи телеграфу- ютъ: Страшно землетрясене навѣстило нашъ край. На- раховали 30.000 людей уби- тыхъ, цѣль мѣста перемѣ- нились въ руины.

— Польскій ксьондзъ Сто- яловскій заживъ великою ласки зъ Риму, бо одержавъ ордеръ подѣ назвою „вели- ка клятва“. Вѣдъ теперь не смѣе той ксьондзъ не толь- ко самъ вѣдправляти Служ- бы Вождя и справувати другій св. Тайны, але и не вѣдно ему навѣтъ ходити до церкви, а нѣ нѣкому зъ ними розговляти.

— Польска газета „Gór- nik“, що выходить въ Wil- kes-Barre, Pa. помѣщає нашъ „Образки зъ Америки“ въ польскѣмъ переводѣ, не пы- таючысь навѣтъ про наше позволене. Така крадѣжъ въ Америцѣ практикована, о- собливо у польской журна- листики. Мало того, што „Górnik“ передруковує на- шу власнѣсть, якъ свою, але еще безпачно и пере- кручує цѣлы речени. Якъ прим. вмѣсто пѣсни — „Якъ вѣтъ ми покрѣе“, позволяє собѣ змѣнити на „Z dumet rozagi“ и т. д. Такъ робивъ довлѣ гѣта П. Диневичъ зъ Chicago, Ill., а якъ его за- се Поляки напятивали — се звѣсно навѣтъ „Górnik-ови“.

— Charles J. Heims, при- ятель славного Едисона, и славный электротехникъ за- стрѣлилъ ся 3. с. м. въ Чи- каго.

— Старообрядѣ, Липо- ване зъ Буковины и зъ су- євѣдно Румении, намѣряють переселити ся громадами до Канады и якъ пишуть до насъ: „щобъ основать тамъ колонію, выстроить церковь и около ней построить е- пископію“. Щастъ Боже!

— Фаміліярно. Передъ рокомъ втѣкъ зъ черновец- кого криміналу Иванъ Длу- жанскій, котрого засуджено за крадѣжъ на одинъ рокъ вѣзничѣ, и полиція доси не могла его спѣимати. Минув- шого мѣсяця явили ся въ помещканю судового рад- ника Калитовского, котрый вѣтъ розправу противъ Длу- жанского, елегантско убра- ный злодѣй зъ якоусъ пан- ею. Радникъ Калитовскій познавъ въ особѣ той панѣ матѣрь злодѣя Длужанско- го и спытавъ, чога бажає. А она добродушно кажэ: „Прому, я привела своего сына, што утѣкъ передъ ро- комъ зъ криміналу. Якъ обѣцуете, што не будуть его бити, то вѣнъ вертає до криміналу; але якъ не обѣ- цуете, то мы забираемъ ся и вы его нѣколи не побачи- те.“ Радникъ Калитовскій очевидно заразы обѣцавъ и вѣдвѣтъ гарного пшанка до кримінального келии.

— Зъ перемыскѣ латин- скоп епархіи выѣхали до Бразиліи кс. вікариі: Левъ Небещанскій зъ Сендзіно- ва, Гавр. Кравецъ зъ Кужни- ны, Ант. Ринарь зъ Рани- шева, Стап. Фрунгъ зъ Сло- цыны и Як. Врубель зъ Ди- нова. Се лише зъ одной епархіи перемыскѣ!

— Хиньского Виенарка принимали у насъ зъ ве- ликою помпою — на яку лише Американцѣ способни здобути ся. Въ Нью-Йорку перебувъ великій хинчикъ кѣлька день, а тамтого тж- ни бувъ въ Филадельфій. Зъ Jersey City выѣхавъ пре- красною карою Томсона и дуже подивляє и хваливъ и уряджене е елеганцію са- мой кары, якъ также у- ряджене цѣлого трену. Въ Европѣ не доводилось ему щось подобногъ видѣти. — Хинчикъ бувъ вѣдтакъ въ Вашингтонѣ и побачивъ Ніягару, а вѣдтакъ поѣхавъ черезъ Канаду до Хинь.

— Зъ перемыскѣ латин- скоп епархіи выѣхали до Бразиліи кс. вікариі: Левъ Небещанскій зъ Сендзіно- ва, Гавр. Кравецъ зъ Кужни- ны, Ант. Ринарь зъ Рани- шева, Стап. Фрунгъ зъ Сло- цыны и Як. Врубель зъ Ди- нова. Се лише зъ одной епархіи перемыскѣ!

— Хиньского Виенарка принимали у насъ зъ ве- ликою помпою — на яку лише Американцѣ способни здобути ся. Въ Нью-Йорку перебувъ великій хинчикъ кѣлька день, а тамтого тж- ни бувъ въ Филадельфій. Зъ Jersey City выѣхавъ пре- красною карою Томсона и дуже подивляє и хваливъ и уряджене е елеганцію са- мой кары, якъ также у- ряджене цѣлого трену. Въ Европѣ не доводилось ему щось подобногъ видѣти. — Хинчикъ бувъ вѣдтакъ въ Вашингтонѣ и побачивъ Ніягару, а вѣдтакъ поѣхавъ черезъ Канаду до Хинь.

— Хиньского Виенарка принимали у насъ зъ ве- ликою помпою — на яку лише Американцѣ способни здобути ся. Въ Нью-Йорку перебувъ великій хинчикъ кѣлька день, а тамтого тж- ни бувъ въ Филадельфій. Зъ Jersey City выѣхавъ пре- красною карою Томсона и дуже подивляє и хваливъ и уряджене е елеганцію са- мой кары, якъ также у- ряджене цѣлого трену. Въ Европѣ не доводилось ему щось подобногъ видѣти. — Хинчикъ бувъ вѣдтакъ въ Вашингтонѣ и побачивъ Ніягару, а вѣдтакъ поѣхавъ черезъ Канаду до Хинь.

— Хиньского Виенарка принимали у насъ зъ ве- ликою помпою — на яку лише Американцѣ способни здобути ся. Въ Нью-Йорку перебувъ великій хинчикъ кѣлька день, а тамтого тж- ни бувъ въ Филадельфій. Зъ Jersey City выѣхавъ пре- красною карою Томсона и дуже подивляє и хваливъ и уряджене е елеганцію са- мой кары, якъ также у- ряджене цѣлого трену. Въ Европѣ не доводилось ему щось подобногъ видѣти. — Хинчикъ бувъ вѣдтакъ въ Вашингтонѣ и побачивъ Ніягару, а вѣдтакъ поѣхавъ черезъ Канаду до Хинь.

— Хиньского Виенарка принимали у насъ зъ ве- ликою помпою — на яку лише Американцѣ способни здобути ся. Въ Нью-Йорку перебувъ великій хинчикъ кѣлька день, а тамтого тж- ни бувъ въ Филадельфій. Зъ Jersey City выѣхавъ пре- красною карою Томсона и дуже подивляє и хваливъ и уряджене е элеганцію са- мой кары, якъ также у- ряджене цѣлого трену. Въ Европѣ не доводилось ему щось подобногъ видѣти. — Хинчикъ бувъ вѣдтакъ въ Вашингтонѣ и побачивъ Ніягару, а вѣдтакъ поѣхавъ черезъ Канаду до Хинь.

— Въ Cannosburg, Вооне, Allison и Enterprise, Pa. по- купило 350 работникоў ро- боту, понеже платню знп- жено имъ зъ 70 на 60 цен- товъ.

— Dunbar, Pa. Еще нѣ- коли до теперь не было такъ злихъ часѣвъ, якъ теперь. Сто коксовыхъ цѣноў вы- гасло, ничо не роблять. Всею- да до кола жадного руху, тишина, сумно, мертво.

СКРИПКА ЛИСТОВА.

Честному Дописувателю въ Шенан- доа. — Мы дописи дуже радо помпачає, але подѣ дописію мусите бути поди- саве пове имъ. Хотъ ми на жадно дописувателя не кладемо повного имени подѣ дописю, однакъ для самои редакциі потреба подиусу, понеже допи- суватель вѣдповѣдає за правду о котрой пише.

Кудуйте книжки!
Въ редакциі „Свободы“ можна дѣстати слѣдуючий книжки:

Образки зъ Америки
написавъ Бузько.
Цѣна 10 цѣт.
Народный рухъ Австро-Угорскихъ Русинѣвъ Ч. I.
написавъ М. Павликъ.
Цѣна 15 цѣт.

— Андрей Чпчило, дякъ зѣ школы митрополитальной львовской, може обняти по- саду дяка и унравителя хору. Може выказати ся свѣ- доцтвами, што спѣвъ и ри- туалъ знаменито знає.
Адресъ: Andrej Cicilo 707 Manso Str. S. S. Pittsburg, Pa.

Замовляйте „Календаръ“ „Союза“.

Вже друкує ся „Кале- даръ“. Буде то спора книга зъ образками. Цѣкави, по- учуючий петоріи оповѣданя, порады докторскі, порггеты и исторіи нашихъ церковь и т. ин.

Замовляйте скоро, бо мы друкуємо не велике число, а хто не замовить може познѣйше не дѣстати.

Голосуйте на GEO. FOLMER, Sr. SCHUYLKILL CO. For County Treasurer of Shenandoah, Pa. SCHUYLKILL CO.

John Glowa EXCELSIOR, PA.
Однокій штѣръ на цѣлый Excelsior **Ивана Гловы.**
Вже его непотребу- емо захвалювати, бо кождый не вѣдъ нинѣ его знає, а хто еще не знає, най зайде и кушитъ, а певно не пожалує.

— Mt. Carmel, Pa. Надхо- дять и у насъ лѣпши часы. Брехи на Midwailey и Pater- son роблять цѣлый часъ. И другій брехи рушили вже зъ большою силою, якъ передъ тымъ.

— Olyphant, Pa. У насъ работа иде цѣлкомъ добре. Кумове тѣмать ся и раду- ють ся.

— Shenandoah, Pa. У насъ работа иде майже повною силою, хоть правду еказав- шимъ нѣколи мы не нарѣкали на работу, якъ то нарѣка- ють люде по другихъ плей- захъ.
— Maufield, Pa. Недавно еще вѣдъ насъ люде утѣ- кали на другій плейзы, бо не можъ было на жите за- робити, теперь слава Богу лѣпше намъ вѣддыхає ся, бо работа цѣлкомъ поправи- лася.

ОГОЛОШЕНЕ.

Читайте добре и пѣркуйте!

Вже друкує ся „Кале- даръ“ тов. „Союзъ“. Та книжка повнина находити ся въ хатѣ каждого пше- менного амер. Русина. Бу- дуть образки, повѣстки и научий статѣ. Кто хоче мати „Календаръ“ най на- передъ зголоситъ ся на адресу: Rev. Nestor Dmytriv P. O. Box 599 Mt. Carmel, Pa. — „Календаръ“ буде стояти 50 цѣт. Чыстыи до- хѣдъ назначенный на желѣзныи фондъ тов. „Союзъ“. Зголошуйте ся напередъ, бо потѣмъ може не стати, якъ мало выдрукуємо.

НО! НО! НО!

Stop! Станъ и огляни всѣ возы для бучерѣвъ, grosер- никѣвъ, голесельникѣвъ (до розвоженя пива) и различ- ный другий, роблений зъ най- лѣпшого матеріалу и най- лѣпшой работы.

Головне ковальство!
Спеціально вырабляють ся желѣзныи плоты, и обро- рожженя надгробникѣвъ.

J. В. ZIMMERMAN Agt.
Cor. Independence and Market str. SHAMOKIN, PA.

Руска бучерня
Russian Meat Market
OLYPHANT, PA.
КУЗЬМЫ СВАЛЫ.



Свѣже, добре. тане мясо всякого рода. Розвозитъ га- часъ и пунктуально.
Якъ хто вже прозрѣвъ, якъ хто хоче назвати ся човѣкъ- комъ, най поквие вже разъ жидѣвъ, а най удасть ся до нашего честного човѣка

Кузьмы свалы
въ ОЛИФАНТѢ.

S. RITTERMANN
Dealer in News and Books
ORANGE VALLEY N. I.

Продає всякого рода книги въ рѣжныхъ языкахъ.

M. ROTHSCHILD,
642 E. Sunbury St.
ШАМОКИНЪ, ПА.
Великій складъ всякого рода убранныхъ для старшихъ и для дѣтей. Капелюхи, шапки и всякій другий рѣчи того рода въ найлѣп- шомъ гатунку, въ низькихъ цѣнахъ.

THE NATIONAL RECORDER WASHINGTON, D. C.

Найлѣпша часописє по- литично-суспѣльно-гуморис- тична зъ численными цѣка- выми образками. Кто хоче собѣ записати еп най на- пише на повышшу адресу.

АНТОНІЙ ПЕТРОВСКИЙ A. Petrowski
501 West Centre str. SHENANDOAH, PA.

Має велику grosерню, въ котрой можна набути по- дуже низькихъ цѣнахъ все- го потрѣбногъ до дому. То- вары свѣжы и здоровы, не- такі, якъ у жидѣвъ. Такожъ можна у него дѣстати великй рѣчи ковальскыи, котры вѣнъ самъ вырабляє. А вже-бы часъ, щѣбъ люде покинули жидѣвъ, а себе самыхъ вспо- магали.

FREE HOMESTEADS
of 160 acres!
ДО КАНАДЫ!

Who хочет мати свою землю, кто хоче бути добрымъ господаромъ, кто хоче бути паномъ, а не наймитомъ чужимъ, най выбирає ся до КАНАДЫ. Тамъ дає правительство даромъ 160 акрѣвъ (113 мор- гѣвъ) доброи землѣ, дає даромъ дерева на будѣвлю будынокѣвъ, якъ на дарованныхъ акрахъ дерева пригодного на будѣвлю не булобы. По трѣхъ лѣтахъ дають deed и вже земля ставъ власностію човѣка.

Податкѣвъ, крѣмъ такесъ на школу жадныхъ нема и то лишъ $\frac{1}{3}$ часть пла- тить на школу громада, а $\frac{2}{3}$ части прави- тельство.

Важэ для 10 дѣтей правительство бу- дує школу, для 30 фамілій дає 160 акрѣвъ для церкви.

Подорожэ до КАНАДЫ дуже мало коптує. Русинѣвъ зъ Галичины вже есть 30 фамілій въ Edmonton, а теперь зновъ мають прійхати.

Who хоче зголосити сл, най напише на адресъ:
JOHN GLOWA EXCELSIOR PA.

F. MISSLER & KRIMMERT
BANKERS
106 West str. (CENTRAL BUILDING)
NEW YORK

Продає піфкарты по найтанншихъ цѣнахъ на лінію New York-Врекен.
Посылає грошѣ до краю тань, скоро и безопасно до вѣсхъ частей свѣта.

T. TALPASZ,
ТЕОДОЗІЙ ТАЛПАШЪ
Рускій Реставраторъ
— п —
готельничій
246 Pearl str.
SHAMOKIN, PA.
Недалеко рускомъ плебаніи.

Добрий вечеръ, друже мой!
— Добрий вечеръ, свате!
— А куда такъ свѣщите?
— До Т а л п а ш а, брате!

Who за Талпаша? Звѣдки онъ?
— Тажъ крапанъ нашъ маяиъ
— У него всѣ русины
— Подѣрпняють силми!...

Dr. J. FLORIAN MEEK
(Д-ръ Миколайчикъ)
Спеціаліста въ акушеринъ, для хорѣвъ бабенкыъ и дѣ- точныхъ.
Offis 125. 3-th str. помѣжъ Maple и Vine str.
MT. CARMEL, PA.
Молодий сей докторъ скончивъ студіи въ Ватимогъ пѣлца нового пляну науки. Лѣчитъ величй хорѣбы знамен- нито, особливо розумѣє ся на справахъ положницкыъ и на хорѣбахъ дѣточныхъ. Розмовитъ ся по рускыи, по польскыи и по английскыи. Дуже милый човѣкъ, авча- чайно молодой докторъ. Най васъ Панъ Богъ боро- нить, щѣбысте другого кля- кали, якъ маєте своего.

Незвычайно зниженій цѣны!
Въ томъ и другомъ мѣсяци мусять вѣ рѣчи бути выпроданіи.
Убрания мужескыи для дѣтей; бѣлизна; верхня и спѣдна и вѣ загалѣ всякыи товари- якыи тѣлько въ нашѣмъ складѣ находить ся про- даємо по зниженю 25—45 процентъ водъ- 100.

Проспемо зайти и пе- рекопати ся.
Съ поваканемъ:
PETER A. STIEGLER
11, 13 & 15 North Oak str.
Mt. CARMEL, PA.

O. Murdza & Bro's
O. МУРДЗА и БРАТЪ.
46. Second st. MT. CARMEL, PA.
Тѣлько оденъ рускій штѣръ на цѣле мѣсто. Великй това- ры найлѣпшого сорта. Услуга точна. Конѣ, якъ каты.
Кудуйте люде у своего, вже часъ пок- вувати жидѣвъ.

КАЗКА про мудрого Петра и дурного Ивана.

(Дальше.)
Такъ тревало долго, а нѣ-
кто не могъ поняти, що
хата ще ся не завалила, що
камениста нива родить стеб-
ла жита, що ще не згнибла
корова — Але якъ настала
холодна осѣнь, а зимный
вѣтеръ гулявъ по стервня-
кахъ, розвиваючи купы по-
жовтого листя по дорогахъ,
тогда знову приходивъ и
стававъ на межѣ мудрый
Петро, и выкликувавъ Ива-
на, що зогнутый и змор-
женный выходивъ зъ своєї
хаты. „Правда що эле иде
тобѣ господарка?“ А дур-
ный Иванъ бурмотѣвъ „Ну
та эле“. „Чого такъ себе
мучишь, таж се щѣго не
поможє!“ говоривъ мудрый
Петро. „Ну та справдѣ що
нѣчо не можє!“ бурмо-
тѣвъ дурный Иванъ. То
скончи вже разъ бѣдовати
и продай менѣ сю пивку“,
говоривъ Петро. Тогда спо-
глянувъ дурный Иванъ сум-
но та забуромтѣвъ: „Та хѣба
вже предємъ тобѣ!“ По лицу
круглолицкомъ мудрого Пе-
тра щє видно было радость.
Но ще скорше змор-
щивъ чело и затиснувъ уста,
щобы не показати своєї у-
тѣхи, и тымъ легче добити
торгу. „Що хочєшь за своє
поле“, поспытавъ. А дур-
ный Иванъ говоривъ супо-
кѣино и рѣшучо якъ чоло-
вѣкъ, що довго мѣркує, нѣмъ
рѣшити ся на щє: „Вєсь
має свою цѣпу, и хата, и
корова. Если хочєшь мати
хату, то мусишь дати мєнѣ
куточокъ на печѣ въ кухнѣ.
За корову данъ мєнѣ поб-
лѣтъ въ стайнѣ. А за поле
масишь давати мєнѣ подє-
но шматокъ хлѣба загруби-
шка твоего великого палеца,
а за ширинки и за довжин-
ку твоеи долини“.

Мудрого Петра се здиво-
вало и вѣдь почавъ въ на-
мити числвти: „Печь и поб-
лѣтъ се мене нѣчо не
коштує, а хлѣбъ, ну, тажъ
дурный Иванъ вже собѣ
добре єтарый та не буде его
довго грєсти“. Потѣмъ про-
мовивъ: „Ты дуже богато
жадаєшь вѣдъ мене, але за
се, щєсь буть все добрымъ
моимъ суєздю, тожъ и при-
бѣймо торгу“. И подавъ
свою пухку и теплу руку,
а дурный Иванъ вдаривъ
по гѣбѣ своєю зимною и ви-
сохлою рукою. Въ сей хвилѣ
перейшла зимна дрожъ
по за шкѣру мудрого Петра.
Щє того самого дня пер-
ренѣсь ся дурный Иванъ до
хаты мудрого Петра. Той
запровадивъ корову до своєї
стайнѣ, та данъ ея таку
визанку сѣна, якогъ шо зъ
роду не бачила. А дурный
Иванъ дѣставъ такий шма-
токъ хлѣба загрубий, якъ
великій палець, та такий за
широкий и довгий якъ до-
лоня мудрого Петра — та
все то добре вѣдкровенє
посла мѣрѣ. — Щє той самої
ночі завалила ся хата дур-
ного Ивана.

Мудрого Петра се дуже
радовало, бо въ сей способъ
не потребовавъ платити за
розбране той буды. Ка-
завъ заприятати зъ рѣмѣ-
кы розвалины и камѣни.
Коли знову прийшла весна,
а зъ нєю лѣто, то на мѣсци
де була хата, хилило ся до
долу повноколеситє збже;
кровишы и хабы не було
ту бѣльше. Дурный Иванъ
сидѣвъ цѣлый часъ въ бу-

рнѣ, то двилачись сумно
по широкыхъ золотистыхъ
ланахъ, то знову на голубє
безкрасє небо, а слова до
нѣкого не промовиъ. Була
непогода то сидѣвъ на печѣ
въ кухнѣ, въ ночи спавъ въ
стайнѣ, а свѣй вѣдмѣрєнный
шматокъ хлѣба дѣстававъ
що дня.

Се такъ тревало довго, а
мудрому Петрови було вже
сєє за богато. Вѣнь не могъ
зрозумѣти, чого сей ви-
сохлый, згорбленый, без-
потребный, дурный Иванъ
ще жє, и бачивъ въ томъ
кривду. Якъ тѣлько его
взѣрѣ стрѣтвнв ся зъ сум-
нымъ взоромъ дурного Ива-
на. то зимна дрожъ перехо-
дила по его шкѣрѣ, така
самѣська, якъ тогда, коли
прибивали торгу. То знидѣ-
ле лице, що бачивъ дрожа-
чи, якъ за нимъ глядѣло
а-за корчѣвъ придорожныхъ,
якъ лише выходивъ зъ дому,
ту коняву згорблену поста-
ву, що привидомъ усула-
лась ему въ хату, все то
було для него дуже страно-
но и прикре. Въ дунѣ его
зачалось щєсь ворунити,
щєсь чогъ вѣнь передъ тымъ
нѣколи не знавъ, чыкпди
сумлыны, якєсь самообжало-
ване за свои вѣдѣла. Вѣдъ
тѣлько людямъ загроби-
въ добра, тѣлько людей пу-
титъ зъ торбами, чужю
кривдою паживъ ся добра, а
нѣколи не застановлявъ ся
надъ тымъ. Длѣ чогажъ му-
сѣвъ тѣлько разѣвъ надъ
тымъ думати, колько разѣвъ
уарѣвъ дурного Ивана? Вѣнь
бувъ ситымъ и здоровымъ,
посивъ пайлѣнцую одєжу, а
цнний люде були блѣды, сла-
би и голодны, а одєжа въ
нихъ была дуже нужденна.
Длѣчого власєе теперь му-
сѣвъ о томъ думати, коли
бачивъ высохле лице дур-
ного Ивана и подерту драп-
ку, що покрывала его ко-
сти?... (Колєнь будє.)

Юрїй Сѣнява.
(GEORGE SIENIAWA)
О Л И Ф А Н Т Ь, П А.
Одєнь рускїй салѣонъ на цѣлыиОлифантъ.
Дѣстанєнь тамъ все, що
закадаєшь. Хочєшь нанити
ся найлѣпшого свѣжого пи-
ва всякого гатунку, чи бу-
тєлькового, чи на шклянкѣ
иди до Юрка Сѣнявы!

Хочєнь выпити порядну
шпапатарку доброй вѣски
вєстужи до Сѣнявы!

Єсь температурє, та и
у Юрка Сѣнявы угасишь
свое прагнѣнє, чи то сай-
довѣ, чи содаватєрь, чи дру-
гими бєзьалькогольовыми
напоями.

Крѣмъ того тримає лѣнь
копѣ и каричи. Коли маєшь
потребу зѣднати каричи чи
то на вєсѣлє, чи крєстнны,
чи на похоронѣ, удай ся
до Юрка Сѣнявы, а вѣнь во
всемъ выслужитъ тобѣ.

Не забывайте брати на
своего брата

ЮРКА СѢНЯВУ
въ **Olyphant, Pa.**

Одинокѣ рускѣ бучернѣ
на цѣлє мѣсто на
Second str. на про-
тивѣ друкарнѣ
„Свободы“

**Ю. Щапчика и Г. Троха-
новского.**
Mt. Carmel, Pa.



Въ кождѣй хвилѣ свѣжє
мясо всякого рода. И волѣве
и тєлячє и вєпрує. Ану
газдынѣ не волѣтѣ ся по
чужныхъ — мастєе своихъ!

LIASHOWICZ & FEINBERG
(Ляховичъ и Фейнбергъ)
425 Shamokin st.
ШАМОКИНЪ, ПА.

**Польско-лятевскїй зєгарміс-
тры и ювлєры.**



Вєски напрамы зє-
гармісѣ выконують точ-
но, тѣмъ и въ корот-
комъ часѣ и на напра-
ву гварантує. — Мас
на складѣ великїй вы-
бѣр зєгармісѣ золо-
тыхъ и сѣребрнхъ по дешевой цѣнѣ, и за
доброту кождого зигарка гварантує.
Обучиы салѣони, якъ хто купує дѣстєє
въ подарунку гарный будзѣжъ.
Стѣнны зєгармы дають на
высплатѣ.

PETRO SERAFIN
ПЕТРО СЕРАФИНЪ
424 Shamokin St.
Рускїй готєль.

Має пивѣ, вѣску и всякї
другї здоровї напитки. Го-
тєль чистєнькїй, уєлуга по-
раднѣ, чєстна и солїдна.
Вжє часъ покинути чу-
жихъ, а себе самыхъ под-
помогати.

РУСКАЯ ТОРГОВЛЯ
(Greek Store Company)
415 Shamokin St.
въ **ШАМОКИНЪ ПА.**

Поручає мѣщєвнымъ Русє-
намъ и на околицю свѣй
богатыи складѣ всякого ро-
да виртуалѣвъ и майшєр-
скихъ зпаридѣвъ.

Е тутъ мяєо
И лѣпата,
Суть и скирнѣ
И гєрбата,

Перєць, гвозды и кобасы,
Мука, крохмалѣ, солонина
Мыєки, горники вѣь овочи
Зєленина и єшєннина.

Е черпушка,
Е пєтрушка.

Иванъ Захарїашъ
(JOHN ZACHARIASZ)
Freeland, Pa.

Выготєляє всякї рѣз-
бирєкѣ-церковнѣ роботы,
якъ иконостасы, олтарѣ
охожъ обрядѣвъ и другї рѣ-
чи. За солїдну роботу ру-
чѣтъ свѣященники и рады
церковнѣ, длѣ котрыхъ цер-
ковѣ вѣнь роботы выготє-
ляєвъ.

Юлїанъ Колыстянскїй
(Julian Kolytsyanski)
420 W. Pine st.
ШАМОКИНЪ, ПА.


Перворядный салѣонъ рус-
кїй. — Найлучшї напитки
можно ту дѣбєтати, якъ: пи-
во на шклянкѣ и бутєлькѣ,
вина розманїтого гатунку,
горѣвки досконалѣ, цигара
дуже добрѣ.

Синѣтѣ Братѣ Русины
до своего братчика Юлѣка.

**РЕСТАВРАЦІЯ И КА-
ВЯРНЯ.**
* TROMETTERS *
(Тромейтеръ)
Cor. Rock & Sunbury str.
SHAMOKIN, PA.
напротивъ National Bank.

Свѣдєна, Обѣды, Вечєри.
Въ кождѣмъ часѣ можна
дѣбєтати такъ горлычъ и въ
зимнѣ перекуєки. Потравы
прилагодженѣ на європей-
скїй способъ, дуже смачно.
Уєлуга пыльна и солїдна.
Осѣбнї покоѣ для роднѣ.
— Найлучшї вина, пивѣ,
лїкєры, вѣски и вѣь можливѣ
напитки. Цѣна дуже мала.
Прєпоручає ся вѣьмє єю
рєставрацїю, а передовѣьмъ
приѣзднымъ.
Пинучїй сєй адвєртай-
єментъ ручиъ за Тромєй-
терѣ.

Гаврїилъ Малннннхъ
Гуртовный складъ
(Wholesale)
20 Market st.
SHAMOKIN, PA.



Має завѣьгды на скла-
дѣ свѣжєе добрєе пивѣ въ
великихъ и малыхъ бѣчѣв-
кахъ зъ найлучшнхъ броварѣ-
вѣвъ, горѣвки (whiskey) и
лѣкєры найлѣпшого гатунку


**Братѣ! замѣляйте у сво-
го!**

РУСКІЙ КРАВЕЦЪ
Теодоръ Олєсьовичъ
(Theodore Olesniowicz)
319 Beech st.
SCRANTON, PA.

Найлѣпшїй кравецъ на цѣл-
ду околицю. Учивъ ся въ
краю и въ Америкѣ. Най-
лѣьше знає робити одєжи
длѣ свѣященникѣвъ — якъ
реверєнды и пр. Всякї вѣзъ-
знаки и напки длѣ Братєвъ
дуже хорошо выготєляє.
Робитъ дуже добрє, якъ хо-
чєтє убраня цивильнѣ.

Людє, Русины — вжє часъ
покинути жидѣвъ — вжє
часъ зайти до своего чѣ-
лѣва.

НОТЕЛ
NETMAN SHMIELNICKI.
Alexy Halaburda
Mt. CARMEL, PA.



Кѣло лїтєйского днѣ єсть
рускїй готєль, одинокїй на
цѣлє мѣсто рускїй готєль.
Чистєнько тамъ, всякї на-
пѣо, якъ вѣска, пиво, румѣ,
темперъ дуже добрѣ и здо-
ровѣ. Кто хочє переночу-
вати, знайде тамъ чистє
лѣжкѣ и чємпу уєлугу.
Ану Русины! Чижъ будє-
тє все ходити по чужнхъ
людяхъ и за свои грошѣ по
кутахъ стоити?

Др. Ф. J. МЕЕК,
Д-рѣ. МИКОЛАЙЧИКЪ
Cor. Shamokin & Chesnut st.

Одинокїй лѣкарѣ, славыннѣ
на цѣлє мѣсто. Лѣчыть вєя-
кї хорѣбы совѣтно и въ ко-
роткомъ часѣ. Осѣбно пер-
зрѣвпанны лѣкарѣ въ спра-
вахъ положнчнхъ.. Говорѣ-
тъ по англиєски, по руски
и по польєкѣ. Горячо пору-
чаємо сєго знаменитого док-
тора, напимъ Русєнамъ.

**НАЙСТАРША, НАЙЛУЧ-
ША, НАЙСЛАВНѢЙША
А П Т И К А**
єсть бєзперечно
T. R. CLARKSON & CO.
Cor. Shamokin and Sunbury st.
SHAMOKIN, PA.

Вѣь докторы мѣжъ котры-
ми и Д-рѣ Микѣлайчикъ
пылѣють свои рецєнты и по-
ручають вѣьмє туу антику,
дє вѣь лѣкы приготєляють
ся совѣтно.

**ОДИНОКІЙ РУСКІЙ
ШТОРЪ**
въ
ОЛИФАНТЪ ПА
Пѣдѣ зарядѣмъ
ГЕОРГІЯ ХИЛІКА

Звѣстного руского патриоты.
Єсть сєе пайлучнєе заємо-
стрєпнѣъ зѣ вѣьхъ штѣровѣ
во вѣь потрѣбнѣ товары и
вєякого рода но лѣк най-
таньшѣой цѣнѣ.

Кождѣй тамоншнѣ Русинѣ
уважаючи сєбѣ правдымъ
и щирымъ патриотомъ, най
снѣннитъ до своего руского
штѣору. Осѣбно нашї га-
здынѣ най йдутъ громадно!

На щѣ Юєськѣвъ, Шмульѣвъ
помогати? Идѣтъ до своего.

W. H. LUIS
622. Sunbury St.
Branch Store,
11. N. Shamokin str.
SHAMOKIN, PA.

Складѣ всякихъ музич-
ныхъ инструмєнтѣвъ, якъ
трубы, гармонїи, пїанно,
скрипки, басы и другї крає-
нї инструмєнты. Цѣны по
высокой, а инструмєнты дуже
добрѣ, снєрваждованї зъ
пайлѣпшнхъ фабрыкъ. Якъ-
бы хто хѣтѣвъ повєсєлити
ся въ недѣлю и свѣта, най
зайде тамъ, а купитъ собѣ
танько краснѣй, музичнѣй
инструмєнтъ.

Найлѣпше лѣкарєтво на
вѣь слабѣсть зъ фабрыкѣ:
**„RIPANS CHEMICAL
Company“**

Лѣчыть слѣдуящї слабѣсти:
Нуднѣсть, мѣлѣсти, бѣль
головы, цѣмѣрку, вѣтры,
нєстрѣвнѣсть, затвердѣнє,
направлєнь жѣудѣвъ и вѣь
другѣ слабѣсти.
Лѣкарєтва тѣ дѣзывають
ся такъ:
Ripans Tablets.
Ripans Tablets cure nausea.
Ripans Tablets: at drugists.
Ripans Tablets cure dizziness.
Ripans Tablets cure flatulences.
Ripans Tablets cure headaches.
Ripans Tablets cure dyspepsia.
Ripans Tablets assist digestion.
Ripans Tablets cure bad breath.
Ripans Tablets cure biliousness.
Ripans Tablets: one gives relief.
Ripans Tablets cure indigestion.
Ripans Tablets cure torpid liver.
Ripans Tablets: gentle cathartic.
Ripans Tablets cure constipation.
Ripans Tablets: pleasant laxative.
Ripans Tablets: for sour stomach.
Ripans Tablets cure liver troubles.

Можна дѣбєтати во вѣьхъ
аптекахъ.

Хто хочє выпити сѣ свѣжого
пивѣ, доброй вѣєки и въ
кождѣмъ часѣ дѣбєтати за-
куєку — най прїїде до
чєстного руского
чѣлѣва
Ивана Репа
(JOHN REPA)
118. Public Square
Exchange Hotel Restaurant —
а дуже добрє будє уєлужє-
ннѣ.

Хто має яку справу на
кортѣ не потрѣбєе далеко
ходити, а при томъ и добру
пораду дѣбєтєе у
ИВАНА РЕПЫ.
въ Wilkes Barre, Pa.

J. BOBKOWSKI
ПРЕДПРИЄМЦІ ПОХО-
РОНѢВЪ.
Ванїлас тѣжкѣ вѣрнѣ на пол-
рѣнѣ, хрєстнѣ и вєєлѣ по дѣь
пїєшнѣ цѣнакъ.



300
PEARL and MULBERRY въ
SHAMOKIN PA.
Удавайте ся въ потребѣ до
него.

LAUER BREWING CO.
въ READING, PA

Пивѣ одного зъ пайбѣльшнхъ броварѣвъ
въ Pennsylvania „LAUER BREWING CO.“ єсть
вѣьльєе вѣдѣ вєякихъ примѣнокъ, и длѣ того
єсть найздоровнѣмъ. Завѣьгда одной и той
самой добрѣты и прїємного смаку и єсть єно-
ряджанє подѣ зарядѣмъ одного зъ найздѣ-
лѣпшнхъ и досвѣдченнхъ пивѣварѣвъ.

Выврѣляє въ пайлѣпшѣмъ гатунку Porter
and Lager Beer, Stock Ale, Old Brown Stout
and Porter in Vaults.

Салѣонѣты и приватнѣ роднны повинны
замѣляти пивѣо лишенє въ броварѣ:
LAUER BREWING CO.
READING, PA.

Хто хочє справити яку оѣѣру до своєї церкви
нехай ея звернє до найєолѣднїшого
и найлѣпшого
**Руского товариства длѣ вырову и торговлѣ
рѣвъ церковныхъ въ Самборѣ.**
**ТОВАРИСТВО СЕ МАЄ У СЕБѢ НА
СКЛАДѢ:**
наплєчники, стихарї, поєсы, обрѣєы, пли-
тоны, фєлоны, єнитрахицѣ, образы, пѣ-
цѣницѣ, чаши, лѣхтары, хрєсты, хоругвы,
кнїги церковнѣ и вєєлѣ вєякї рѣчи
потрѣбнѣ до ужитку церковного.
ЯКЪ НАЙДЕШЄВШИ ЦѢНЫ.
При замѣленнѣхъ на бѣльше якъ 100 злр.
а в. вѣдповѣднѣ оцѣтѣ (рабѣтъ).

Вѣь рѣчи выкѣлєненї стєєло пѣєлѣ прин-
євѣь гр. кит. обрядѣ. Товарѣ приходитъ
на мѣсцє признаєчи найдѣльнє за мѣ-
єнцѣ вѣдѣ часу замѣленнѣ.

Товарѣ выєлєсєє лишь за поперє-
днѣмъ прїєлєнємъ налєжитѣсты, або за
пѣєлѣлатѣю (C. O. D.).

Адресуйтє такъ:
**„Товариство длѣ вырову и торговлѣ рѣвъ
церковныхъ“ въ Самборѣ,**
AUSTRIA, GALICIA.

W. CENTER ST.
SHENANDOAH PA
ФАБРИКАНТЪ
Пранѣрѣвъ (фанѣ)
Хоругѣвъ, Вѣдзнакѣ
на єєвъ. Шанѣкѣ длѣ Братєвъ



Фана длѣ парадѣ зъ най-
лѣпшого єдѣву; чѣтыри и
пѣль черѣзъ шѣѣтѣ и повѣ-
єтѣнь зѣ вѣьмѣ приборамы
\$25, и 26.75

Прѣпорѣ бѣльшє зъ пайлѣпшѣмъ цєнѣ-
рѣнѣ по \$22.00 \$26.00 \$45.00 и \$50.00

Пинѣтѣ по цѣлѣпнѣ и по
прѣбу до:
R. H. Morgan
9 W. Centre St.
SHENANDOAH, Pa.

Молись, трудись, учься, до СОЮЗА зашнись, до читальнѣ ходи, Бога въ сердце май, ближнього люби, церковъ посѣщай, Свободу читай, Русь сляту любви, доброму научай ся, грошей не марнуй въ процєса не вѣдай ся. Въ лѣтерїю не играєть, тѣлько грѣшь падѣть. Братѣ! намъ трєба „Нарѣдного Дѣмѣ“, ану скиньтєсь по цєнѣ. Се не забывайте! . . . Будє зъ васъ.